

11-3-938

Yengem,

Kötü, tatsız hakikati öğrenmek meğerse şüphenin tahammülsüz azabını çekmekten daha kolay değilmiş.. Dün kapalı kartı postaya verdikten sonra haksızlık azabının buhranı içinde yazılan mektubunu aldım.. Ne duydum ne duymaktayım, nasılım? Bilmem, anlatamam. Yalnız ağlamak, çok çok ağlamak istedim, yapamadım. Göz kapaklarım yanıyor, ağlayamıyorum. Ah İstanbul'da olsaydım, akşamları koltuğun birine de ben otururdum, çok bir şey söylemeksizin birbirimize bakışır durur yalnız gözlerimizle konuşur, cesareti, ümidi birbirimizden alırdık. Düşündüm: senin bağıra bağıra ağladığın, ağlaya ağlaya Nazım'la ve Allah'la beraber beni de çağırdığın o gece kim bilir hangi sinemada operada eğleniyor veya bir Mısırlı kadınla fink atıyor yahut da en masum ihtimal olmak üzere sofrada hayvani bir iştiha ile makarnayı yedikten sonra poker ve prafa oynamaya koşuyordum. Nazım "süfli beşeriyet" diye alay ededursun, insanların sefil ve hayvani tarafları çoktur muhakkak.

Benim anladığım Nazım'ın çıkacağı yüzde beş yüz.. Ama sen birçok üzüldükten sonra.. Ne yapalım? Çektiğimiz, çekeceğimiz ıstırapları, felaket geçtikten sonra duyacağımız, o hudutsuz ve eşsiz saadete bağışlamamız lazım. Üzülme yengem, kendini meşgul edebilecek şeyler bul.. Sinemaya git, tiyatroya git, sevdiklerini evine topla, sen onlara git.. Ne de olsa geçmesi yaklaşmıştır felaketin.. Gönlüm yine şu mektubu aldığın zaman Nazım'ın çıkmış olacağını umuyor.. Beni habersiz bırakma.. Birkaç satırla olsun havadis ver.. Şu kadarcık konuşma ile bile biraz hafiflediğimi hissediyorum. Zaten konuşamamaklığım, derdimi anlayacak kimse bulamamaklığım kötü ya.. İstanbul'da olsam imkânı yok bu kadar sıkılmazdım. Kuruntularımın içimde kalması fena oluyor.

Leman neye yazmıyor bilmemekle.. Beni mektuplarıyla rahatsız ettiği vehmi de nereden gelmiş acaba. Şaka mı yapıyor, alay mı ediyor, ben çok mektup yazmıyorum diye mi kızdı yoksa... Halbuki benim onu ne kadar göreceğim geldi. Üç mektubuna bir mektupçukla karşılık vermek belki kabahat ama bu kadar büyük bir günah mı sanki..

Elişi Mecmuası'ndan ikinci defa iki tane daha göndermişim, tabii almışsındır. Hepinize selamlar, hasretler, sevgiler yollar, çocukların gözlerinden öperim.

İmza

Şimdi Leman'ın mektubunu aldım. Çoktan beri gelmediği ve ev sahibi kadın beni bir zamandır hep üzüntülü ve kapalı gördüğü için yeni birtakım merasimlerle mektubunu verdi. Leman'a darılmak kabil olsaydı, bu mektubu üzerine küserdim. Benim mektubu o ne acayip tefsirler, ne tuhaf vehimler, anlamadım bir türlü.. Bir şey değil, ona mektup yazmaya ve herhangi bir şey söylemeye de korkacağım.

12/3/38